

като е чувствень. Тъй също нечувствень и като автоматъ подписа разны записы, чрѣзъ които ся припознаваше едничкый законенъ наслѣдникъ на голѣмыйтъ имотъ на Волскый, като си припомнеше това само, че имало нѣкога си единъ нѣкой си на когото майка му бѣше умрѣла, и че бѣ видѣлъ едно врѣме единъ отсѣченъ рѣжкъ, рѣжкѣтъ на Тронскаго, която възлѣзваше на слѣдъ него възъ слѣбѣтъ.

На утрьвѣтъ ся научи отъ Ивана че Полякѣтъ този Титанъ три дни ся борилъ съ душъ, но сега вече былъ на съвземаніе отъ тѣзи лютъ равъ. Никогда, думаше въ себе си Волскый усърнѣлъ, никога този человекъ нѣма да мя извади отъ паметѣтъ си; защото името ми е вече зарѣзано на вынѣгы въ окло-санѣтъ му рѣжкъ. И това което е най вече, неговата отсѣчена рѣжа ще да расказва на всички за това що е станѣло между насъ, додѣ бѣде живъ. Да ся умрѣ е по-добрѣ.

За туй взе та си написа завѣщаніе, чрѣзъ което правеше наслѣдницы на всичкиѣ си притяжанія Поляцѣтъ емигранты въ Польшѣ. Настоянициѣ за изпълненіе на завѣтътъ трѣбаше да прѣ-